

at man i Administrationen skulde være kommen til det Resultat, at Loven af 1874 var anvendelig paa disse Diger, men jeg har egentlig ikke troet det. Jeg har ikke kunnet finde nogen bestemt Anvendelse af Administrationen af Loven af 1874 for de lolland-falsterke Diger, og naar man vil gennemse, hvorledes denne Lov af 1874 er bleven til, synes jeg, at man utvivlsomt vil komme til det Resultat, at Loven ikke paa nogen Maade kan anvendes paa disse Diger. Loven af 1874 blev nemlig i sin Tid forelagt i Lands-tinget af den daværende Indenrigsminister, og der indeholdtes da i Slutningen af § 19 i Lovforslaget den Bestemmelse: „Naar de i Lov af 23de Maj 1873 omhandlede Dige-anlæg paa Lolland og Falster ere fuldførte, gives nærværende Lov Anvendelse paa disse Anlæg efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.“ Hvis denne Sætning var bleven staaende i Loven, var der jo ikke nogen som helst Tvivl om, at Ministeren kunde give denne Lov Anvendelse paa de lolland-falsterke Diger. Men naar man vil følge Forhandlingerne angaaende denne Lov, vil man for det første finde, at Landstingets Udvalg stiller et bestemt Vædringsforslag, som netop gik ud paa, at dette sidste Punktum af den paagældende Paragraf skulde udgaa, og den daværende Indenrigsminister stillede selv et Forslag, som blev endelig vedtaget, om en anden Affattelse af den paagældende Paragraf, § 19, hvor den her af mig nævnte Bestemmelse var udeladt. Jeg har ikke i Forhandlingerne kunnet finde nogen som helst Udtalelse om, hvad Grunden var dertil, undtagen den, at man ikke vilde have den Bestemmelse der, men ikke, at den var overflødig, eller at der i Loven skulde ligge paa anden Maade, at den kunde anvendes paa Digerne paa Lolland-Falster. Tværtimod, jeg kan ikke faa andet ud af det, end at man har strøget den Bestemmelse af Loven af 74, fordi man ikke vilde give denne Lov, som gjaldt de almindelige Digeforanstaltninger, Anvendelse paa de lolland-falsterke Diger, fordi man angaaende disse havde en fuldstændig og udførlig Lov. Jeg kan ikke se andet, end at Loven af 1873 endnu er fuldt gyldig for Lolland-Falster, og at der som Følge deraf ikke høves nogen som helst Vædring for at forlange Bidrag af Digeinteressenterne til en Forhøjelse af

Digerne over 12 Fod, og det er netop derom, der nu er Tale. Væde Medlemmer ville se, at der er meddelt en Skrivelse fra Vandbygningsdirektøren om Virkningerne af Stormfloden sidste Efteraar den 23de og 24de November, og det fremgaar deraf, at denne Stormflod har anrettet ikke ubetydelig Ødelæggelse, navnlig paa de falsterke Diger. Dette viser, at der nu er endnu mere Anledning, end da Forslaget blev stillet, til at gøre noget for de falsterke Diger, og at Motiverne for at gøre dem højere end 12 Fod efter disse Oplysninger ere nok saa stærke, som tidligere. Vi kunne imidlertid ikke forlange, at Digeinteressenterne skulde yde noget Bidrag dertil. Hvis vi ville dette — det er et aabent Spørgsmaal, om vi ville det — maa vi paa almindelig Maade vedtage en Lov, der bemyndiger Regeringen til at opføre disse Diger til den Højde, hvorom der her er Tale, og tillige træffe Bestemmelser om, i hvilket Forhold de paagældende Interessenter skulde deltage deri. Der er et Mindretal, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), der har gjort en Bemærkning i Betænkningen angaaende det samme Forhold, men den skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da jeg antager, at det ærede Medlem selv vil have Ordet og forklare sin Stilling. Jeg vil blot sige, at naar Bemærkningen staaer for det ærede Mindretals egen Regning og ikke er tiltraadt af det øvrige Udvalg, er det ikke paa nogen Maade, fordi det øvrige Udvalg har været uenigt med det ærede Medlem, men kun fordi denne Bemærkning af det ærede Medlem indeholder bestemte Paastaaender om Forholdene paa Falster, hvorom det ærede Mindretal selvfølgelig har nogen Kundskab, men hvorom lige saa selvfølgelig den øvrige Del af Udvalget ikke er i Stand til at danne sig nogen bestemt Mening, saa at det har været fuldstændig paa det rene med, at det vilde være rigtigt, at denne Udtalelse stod for det ærede Medlems egen Regning, paa Grund af det store Rendskab, han har til de paagældende Forhold. Dernæst er der under Nr. 198 og Nr. 199 stillet Vædringsforslag angaaende Forberedelse til Genopførelse af Kristiansborg Slot. Det første af disse Vædringsforslag er stillet af Flektallet og gaar ud paa at nægte det forlangte Beløb. Det er